

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Hvor Og Hvordan](#) > [Sagsomkostninger](#) > Croatia

Sagsomkostninger

Indholdet er leveret af

Kroatien

Kroatien

På denne side kan du finde oplysninger om de sagsomkostninger, der gælder i Kroatien.

Udgifter til advokat

I henhold til advokatlovens bestemmelser udarbejder og vedtager det kroatisk advokatsamfund med justitsministerens samtykke en [oversigt over takster for advokaters salærer og udlæg](#). I oversigten fastsættes reglerne for vurdering, beregning og betaling af advokaters ydelser og de udgifter, som parterne skal betale til advokaten eller advokatsamfundet i forbindelse med handlinger, der udføres i overensstemmelse med det modtagne mandat eller en afgørelse truffet af det kompetente organ på grundlag af advokatloven.

Repræsentationsomkostningerne omfatter advokatens ydelser plus moms samt de udgifter, som han/hun har afholdt i forbindelse med udførelsen af sit arbejde. Repræsentationsomkostningerne afholdes af den part, der anmoder om bistand fra advokaten.

Oversigten over takster for advokaters salærer og udlæg regulerer navnlig spørgsmålet om godtgørelse af omkostninger i forbindelse med de forskellige typer sager (straffesager, sager om mindre alvorlige forseelser, tvistemål osv.).

For hver handling, der udføres, skal advokaten anvende oversigten over takster og fremsende en opgørelse over salærer og udlæg til klienten.

I særligt komplekse sager, som kræver særlig og specialiseret viden, eller hvor advokaten har et særligt ansvar, kan taksterne forhøjes med 100 %.

Nærmere bestemt vurderes det, at der er behov for særlig og specialiseret viden i komplekse tvister eller sager eller i forbindelse med meget specifikke kontrakttyper, hvor det er nødvendigt at have kendskab til eller indhente viden om lovgivningen i et andet land, konsultere juridisk litteratur, anvende et fremmedsprog eller studere eller indhente yderligere viden om specialiserede spørgsmål inden for teknik, kemi, teknologi, naturvidenskab og fysik, medicin, samfundsvidenskab osv.

Afhængigt af omstændighederne omkring det udførte arbejde og de fordele, som klienten kan opnå, kan advokaten også beslutte at halvere visse takster.

Advokatens fagets regler forpligter advokaten til at oplyse sin klient om det omtrentlige beløb for advokatens repræsentationsomkostninger og til at oplyse klienten om muligheden for, at de omkostninger, som den anden part skal fastsætte, kan være lavere end beløbet på opgørelsen over honorarer.

Omkostninger i forbindelse med straffesager

[Strafferetsplejeloven](#) (Kroatiens statstidende nr. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14 og 70/17) (*Zakon o kaznenom postupku*, i det følgende benævnt "ZKP/08") definerer de omkostninger, der finder anvendelse i straffesager, og præciserer, at der ved omkostninger forstås omkostninger, der påløber

fra straffesagens påbegyndelse til straffesagens afslutning, udgifter til efterforskningsforanstaltninger inden sagens påbegyndelse og udgifter til retshjælp. Omkostningerne i forbindelse med straffesagen omfatter:

1. udgifter til vidner, sagkyndige, tolke og andre fagfolk, udgifter til optagelse og transskription af afhøringen, efterforskningsudgifter, udgifter til kopiering og registrering af sagsakter eller dokumenter
2. udgifter til transport af tiltalte
3. udgifter til overførsel af den tiltalte eller tilbageholdte
4. rejse- og transportomkostninger for offentligt ansatte
5. den tiltaltes lægeudgifter, hvis han ikke har ret til sygesikring, mens han er varetægtsfængslet, eller hvis han indlægges på et hospital efter rettens kendelse, samt udgifter til fødsel
6. den faste godtgørelse
7. honorarer til og udgifter afholdt af forsvarere, udgifter afholdt af den private anklager, den forurettede part, der optræder som anklager, og deres retlige repræsentanter samt honorarer og udgifter afholdt af deres befuldmægtigede
8. udgifter afholdt af forurettede og dennes advokat samt honorarer og udgifter afholdt af dennes befuldmægtigede.

De omkostninger, der er omhandlet i stk. 2, nr. 1-5, i denne artikel bortset fra udgifter afholdt af organer, der finansieres over statsbudgettet, samt udgifter afholdt af den advokat og bemyndigede repræsentant, der er udpeget til at repræsentere den forurettede part, der optræder som anklager i sagen om strafbare handlinger, som er genstand for retsforfølgning, betales af det organ, der behandler straffesagen, og godtgøres derefter af den part, der pålægges at betale sagens omkostninger.

Omkostningerne i forbindelse med de straffesager, der er nævnt i nr. 1-5, afholdes af det organ, der behandler sagen, og godtgøres derefter af den part, der pålægges at betale sagsomkostningerne, med undtagelse af udgifter afholdt af organer, der finansieres over statsbudgettet, samt udgifter afholdt af den advokat og repræsentant, der er udpeget til at repræsentere den forurettede part, som optræder som anklager i sagen om strafbare handlinger, der er genstand for en offentlig retssag.

Tiltalte, forurettede, forurettede, der optræder som anklager, private anklagere, forsvarere, retlige repræsentanter, bemyndigede repræsentanter, vidner, sagkyndige, tolke og advokater afholder selv, uanset udfaldet af sagen, de udgifter, der er forbundet med deres rejse til domstolen, udgifter som følge af forsinkelser i bevisoptagelsen eller retsmøder og de øvrige sagsomkostninger, der skyldes dem, samt en forholdsmæssig del af den faste godtgørelse.

Hvis den tiltalte kendes skyldig af retten, skal den tiltalte helt eller delvist betale omkostningerne i forbindelse med straffesagen, medmindre betingelserne for fritagelse er opfyldt. Hvis flere tiltalte kendes skyldige af retten, vil retten afgøre, hvilken del af omkostningerne de hver især skal afholde, og, hvis dette ikke er muligt, pålægge dem at hæfte solidarisk for sagens omkostninger.

Retten kan i sin dom beslutte helt eller delvist at fritage den tiltalte for dennes forpligtelse til at godtgøre følgende: udgifter til vidner, sagkyndige, tolke og andre fagfolk, udgifter til optagelse og transskription af retsmøder, efterforskningsudgifter, udgifter til kopiering og registrering af sagsakter eller dokumenter i sagen, udgifter til transport af den tiltalte, udgifter til overførsel af den tiltalte eller varetægtsfængslede, den tiltaltes lægeudgifter, hvis han ikke har ret til sygesikring, mens han er varetægtsfængslet, eller hvis han indlægges på et hospital efter rettens kendelse, samt udgifter til fødsel, den faste godtgørelse samt honorarer til og udgifter afholdt af den beskikkede forsvarer. Hvis disse omstændigheder bekræftes efter afgørelsen om sagsomkostningerne, kan rådets formand ved en konkret afgørelse fritage den tiltalte for forpligtelsen til at godtgøre omkostningerne i forbindelse med straffesagen. Retten kan anmode den tiltalte om at forelægge en attest om økonomisk og indkomstmæssig status udstedt af skattemyndighederne.

Hvis det viser sig, at den domfældte befinder sig i en sådan økonomisk situation inden ti år efter, at afgørelsen om sagsomkostningerne blev gyldig, at han helt eller delvist kan afholde omkostningerne i forbindelse med straffesagen, herunder udgifterne til den beskikkede advokat, træffer rådets formand på forslag af anklagemyndigheden og efter at have underrettet den domfældte om indholdet heraf en særlig afgørelse, der pålægger den domfældte helt eller delvist at godtgøre sagsomkostningerne.

ZKP/08 foreskriver ikke systematisk, at tiltalte tilpligtes at betale sagsomkostningerne. Hvis straffesagen opgives eller afsluttes ved en frifindelse af den tiltalte, eller hvis sagen opgives, afholdes omkostningerne til straffesagen

og de udgifter, som den tiltalte har afholdt, samt advokatsalæret af statskassen.

Den private anklager og den forurettede, der optræder som anklager, er forpligtet til at godtgøre omkostningerne i forbindelse med straffesagen, de udgifter, som den tiltalte har afholdt, og tiltaltes advokats honorar og udlæg, når sagen afsluttes med en frifindelse af den tiltalte eller et tiltalefrafald, eller hvis retssagen opgives, medmindre afgørelsen om, at tiltalen frafaldes, eller retssagen opgives, skyldes, at den tiltalte er afgået ved døden, eller hvis sagen er forældet som følge af forsinkelser i sagen mod tiltalte, som ikke kan lægges den private anklager eller den forurettede, der optræder som anklager, til last. Hvis sagen afsluttes som følge af, at anmeldelsen trækkes tilbage, eller straffesagen opgives, kan den tiltalte og den private anklager eller den forurettede, der optræder som anklager, indgå et kompromis med hensyn til dækning af deres respektive omkostninger. Hvis der er flere private anklagere eller forurettede, der optræder som anklagere, hæfter de solidarisk for omkostningerne.

Regler om sagsomkostninger — retsgrundlag

Oplysninger om sagsomkostninger i straffesager findes i afsnit X, artikel 145-152, i [ZKP/08](#), i [advokatloven](#), i [oversigten over takster for advokaters salærer og udlæg](#) og i [loven om retsafgifter](#) (hvis straffesagen er resultatet af en privat anmeldelse, skal du betale en retsafgift på 250 HRK for at anlægge sag).

Websteder med oplysninger om omkostninger

Alle ovennævnte love er offentliggjort i Kroatiens statstidende "[Narodne novine](#)" og på [det kroatisk advokatsamfunds](#) websted.

Moms

Advokater er momsplichtige, og deres ydelser er derfor også momsplichtige. Hver opgørelse over salærer, der udfærdiges af advokaten, skal indeholde en angivelse af det skyldige momsbeløb, beregnet ved anvendelse af en sats på 25 %. Det skal bemærkes, at de tal, der fremgår af [oversigten over takster for advokaters salærer og udlæg](#), er eksklusive moms, som beregnes på det tidspunkt, hvor opgørelsen over salærer udarbejdes.

Omkostninger i forbindelse med sager om mindre alvorlige forseelser

Omkostningerne i forbindelse med sager om mindre alvorlige forseelser omfatter:

- de udgifter, som anklageren (anklagemyndigheden) har afholdt til at bekræfte lovovertredelsen ved hjælp af tekniske midler eller ved at foretage de nødvendige analyser og indhente de nødvendige udtalelser fra sagkyndige
- alle omkostninger, som retten på forhånd har afholdt over sine egne budgetmidler under hele sagens forløb (udgifter til vidner, sagkyndige, tolke og andre fagfolk, efterforskningsudgifter, udgifter i forbindelse med overførsel af tiltalte eller andre personer, rejseudgifter og godtgørelse til offentligt ansatte osv.)
- en fast godtgørelse til dækning af udgifter afholdt af:
 1. de myndigheder, der er ansvarlige for sagsbehandlingen, under sagen
 2. byretten i forbindelse med bilæggelse af tvister vedrørende rapporten om lovovertredelsen
 3. Kroatiens øverste domstol i sager om administrative lovovertredelser, når den træffer en afgørelse, hvorved den lovligt stadfæster den tiltaltes ansvar, hvis den træffer afgørelse om en klage fra anklageren og den tiltalte eller kun på grundlag af en klage fra den tiltalte.
- den tiltaltes lægeudgifter, hvis han ikke har ret til sygesikring, mens han er varetægtsfængslet, eller hvis han indlægges på et hospital efter rettens kendelse
- udgifter til transport af tiltalte
- udgifter afholdt af den forurettede og den person, der optræder som anklager, samt deres retlige repræsentanter og befuldmægtigede
- tiltaltes advokats salær og udlæg.

Den faste godtgørelses størrelse fastsættes inden for de grænser, der er fastsat i en særlig bekendtgørelse, under hensyntagen til sagens kompleksitet og varighed og tiltaltes økonomiske situation.

Sagsomkostninger, som retten på forhånd har måttet afholde af sine egne budgetmidler, godtgøres senere af tiltalte eller af enhver anden person, som i henhold til gældende ret er forpligtet til at godtgøre dem. Retten fører regnskab over alle sine udgifter, herunder de udgifter, som anklageren (anklagemyndigheden) har afholdt til at bekræfte lovovertrædelsen ved hjælp af tekniske midler eller ved at foretage de nødvendige analyser og indhente de nødvendige udtalelser fra sagkyndige, alle omkostninger, som retten på forhånd har afholdt over sine egne budgetmidler under hele sagens forløb (udgifter til vidner, sagkyndige, tolke og andre fagfolk, efterforskningsudgifter, udgifter i forbindelse med transport af tiltalte eller andre personer, rejseudgifter og godtgørelse til offentligt ansatte osv.) og den tiltaltes lægeudgifter, hvis han ikke har ret til sygesikring, mens han er varetægtsfængslet, eller hvis han indlægges på et hospital efter rettens kendelse.

En person, der ønsker at få godtgjort udgifter, skal sende retten en opgørelse over udgifterne med de nødvendige oplysninger og bilag vedrørende de afholdte udgifter.

Udgifter til tolkning til de sprog, som mindretal, der er anerkendt i Kroatien, har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af bestemmelserne i forfatningen og loven om nationale mindretals ret til at bruge deres eget sprog, afholdes ikke af den person, der skal godtgøre sagsomkostningerne i henhold til bestemmelserne i den gældende lovgivning.

Reglerne for godtgørelse af omkostningerne i forbindelse med retssager om mindre alvorlige forseelser er fastsat i en bekendtgørelse fra justitsministeren.

Afgørelsen om sagsomkostningerne og den person, der pålægges at betale sagsomkostningerne, er reguleret ved artikel 139 og 140 i [loven om forbrudelser](#) (Kroatiens statstidende nr. 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17 og 118/18).

Omkostninger i forbindelse med civilsager

Sagsomkostningerne i civile sager er de omkostninger, der er afholdt under eller efter retssagen. Nogle omkostninger, såsom retsafgifter, vedrører driften af den organisation, der behandler sagen, mens andre, såsom udgifter til sagkyndige eller tolkning, vedrører de honorarer, der betales til den sagkyndige eller den autoriserede tolk. Sagsomkostningerne omfatter også udgifter til rejse, kost og logi samt godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste for vidnet, men størstedelen af omkostningerne vedrører omkostningerne til repræsentation af sagens parter i overensstemmelse med den fuldmagt, der er givet til advokaten.

De fleste bestemmelser om sagsomkostninger i civile sager findes i [den civile retsplejelov](#) (ZPP), herunder omkostninger i forbindelse med bevisoptagelse (artikel 168 i ZPP), udgifter til indgivelse af en anmodning om mindelig bilæggelse af tvisten i forbindelse med et erstatningskrav eller omkostninger afholdt af den part, der har til hensigt at anlægge en civil retssag med henblik på at forsvare sine subjektive rettigheder, men først skal indgive en anmodning om mindelig bilæggelse af tvisten (artikel 186 i ZPP).

Disse omkostninger bæres som hovedregel af den part, der har anlagt sagen, men kan medregnes i sagsomkostningerne, hvis sagsøger får medhold i sagen.

De omkostninger, der er afholdt under sagen, omfatter de omkostninger, der er nødvendige for at bekræfte visse faktiske omstændigheder (omkostninger i forbindelse med bevisoptagelse eller vidners fremmøde) og udgifter til repræsentation.

Det fælles træk ved alle disse omkostninger er, at deres godtgørelse fra den anden part afhænger af sagens udfald. I princippet bærer hver part i første omgang omkostningerne i forbindelse med sine egne handlinger (artikel 152 i ZPP), mens den vindende part efter sagens afslutning kan kræve fuld godtgørelse af sagsomkostningerne (artikel 154 i ZPP). Også her skal det imidlertid kunne godtgøres, at disse udgifter var nødvendige for sagens behandling, eftersom det kun er på den betingelse, at den vindende part har ret til at kræve godtgørelse (artikel 155 i ZPP).

Såfremt der gives delvis medhold i søgsmålet, kan retten alt efter sagens udfald bestemme, at hver part skal bære sine egne omkostninger, eller at den ene part skal betale den anden part og intervenienten en forholdsmæssig del af udgifterne.

Retten kan bestemme, at en part skal betale alle de omkostninger, som modparten og intervenienten har måttet afholde, selv om modparten ikke har fået medhold i en ubetydelig del af sin påstand, som ikke har medført

særlige omkostninger.

De to grundlæggende principper for afgørelsen om omkostninger er principperne om medhold (*causae*) og skyld (*culpa*).

Den part, der har afholdt omkostningerne som følge af fejl eller en handling, som kan tilskrives ham, kan ikke kræve, at modparten godtgør sagsomkostningerne, selv om han har fået medhold ved sagens afslutning (artikel 156 i ZPP).

Retten til at få omkostninger godtgjort i tilfælde af, at sagen hæves, ved en tvist med flere parter eller ved bilæggelse af tvisten ved indgåelse af et retsforlig er reguleret i ZPP's artikel 158, stk. 1, artikel 159, artikel 161 og artikel 324.

Omkostningerne ved en civil retssag, som også omfatter retsafgifter, fastsættes på grundlag af værdien af tvistens genstand på tidspunktet for sagens anlæg og ikke på tidspunktet for afslutningen af hovedforhandlingen. For så vidt angår de øvrige sagsomkostninger beregnes den andel, der skal godtgøres, på grundlag af værdien af sagens genstand på tidspunktet for afslutningen af hovedforhandlingen.

Pligten til at betale retsafgifter er reguleret i [loven om retsafgifter](#).

Parterne udøver deres ret til fritagelse for betaling af sagsomkostningerne og deres ret til retshjælp på de vilkår og betingelser, der er fastsat i de særlige regler om gratis retshjælp (artikel 172 i ZPP).

Retten træffer afgørelse om godtgørelse af sagsomkostninger efter anmodning fra en part uden forhandling. I begæringen skal parten angive de omkostninger, som den pågældende kræver godtgjort. Parten skal fremsætte sit krav om godtgørelse af sagsomkostninger senest inden afslutningen af den sag, der går forud for afgørelsen om sagsomkostningerne, og hvis afgørelsen træffes uden forudgående forhandling, skal parten i den begæring, som retten skal træffe afgørelse om, fremsætte sit krav om godtgørelse af sagsomkostninger. Retten træffer afgørelse om begæringen i forbindelse med dommen eller afgørelsen om afslutning af sagen ved denne ret (artikel 164 i ZPP).

Den afgørelse om sagsomkostninger, der er indeholdt i dommen, kan kun anfægtes ved appel, hvis afgørelsen om sagens realitet ikke også appelleres (artikel 167 i ZPP).

Omkostninger i forbindelse med fuldbyrdelsesprocedurer

Omkostningerne i forbindelse med fuldbyrdelsesprocedurer omfatter udgifter afholdt af parterne, retten og andre parter, der er involveret i fuldbyrdelsesproceduren som led i eller i forbindelse med retssagen.

[Loven om tvangsfuldbyrdelse](#) (OZ) indeholder et forholdsvis begrænset antal bestemmelser om spørgsmålet om sagsomkostninger. Der er således kun én artikel, der udelukkende omhandler godtgørelse af disse omkostninger (artikel 14 i OZ), nærmere bestemt forskudsbetaling af sagsomkostninger, konsekvenserne for parterne, hvis de ikke betaler sagsomkostningerne på forhånd, og den tilsvarende anvendelse af disse bestemmelser i forbindelse med sikrende retsmidler.

De bestemmelser, der regulerer rettens afgørelse om sagsomkostninger, findes ikke i selve OZ. I henhold til artikel 21, stk. 1, i OZ finder bestemmelserne i den civile retsplejelov (ZPP) tilsvarende anvendelse.

I henhold til [loven om udlæg i midler](#) af 1. januar 2011 foretager kontoret for finansielle tjenesteydelser (*Financijska agencija*, FINA) udlæg mod virksomheder og borgere på alle løbende konti og tidsindskud i alle banker på grundlag af skyldners personlige identifikationsnummer, uden at dennes samtykke er påkrævet.

I henhold til artikel 8 i [bekendtgørelsen om arten og størrelsen af afgifter for handlinger, der er fastsat i loven om udlæg i midler](#), fastsætter bestyrelsen for agenturet for finansielle tjenesteydelser størrelsen af de omkostninger, der er omfattet af bekendtgørelsen, ved hjælp af en prisliste, der forinden er godkendt af finansministeren. Et uddrag af den prisliste, der finder anvendelse på handlinger foretaget af agenturet for finansielle tjenesteydelser i overensstemmelse med loven om udlæg i midler, findes på agenturets websted.

Sagsomkostninger i forbindelse med fastsættelse og fuldbyrdelse af udlæg og sikrende retsmidler afholdes i

første omgang af den udlægssøgende kreditor eller den kreditor, der anmoder om det sikrende retsmiddel. Den udlægssøgende kreditor eller den kreditor, der anmoder om det sikrende retsmiddel, skal på forhånd betale sagens omkostninger inden for den af retten fastsatte frist.

I tilfælde af udlæg i løsøre skal retten ved kendelse anmode kreditor om inden for den fastsatte frist at betale de nødvendige omkostninger i forbindelse med det ønskede udlæg (rejseudgifter for fogeden med henblik på fuldbyrdelse og vurdering af løsørengstande med henblik på flytning, lastning og udlevering til retten, den udlægssøgende kreditor eller en tredjemand med henblik på opbevaring). Den udlægssøgende kreditor kan ikke påklage førnævnte kendelse og er forpligtet til at efterkomme den. Afgifterne indbetales på forhånd på rettens indlånskonto.

Hvis den udlægssøgende kreditor eller den kreditor, der anmoder om det sikrende retsmiddel, ikke efterkommer rettens kendelse og ikke betaler omkostningerne inden for den af retten fastsatte frist, og det er umuligt at fuldbyrde udlægget eller det sikrende retsmiddel, uden at disse omkostninger betales, udsætter retten udlægssagen. Hvis de omkostninger, der ikke er betalt inden for den af retten fastsatte frist, vedrører visse handlinger, som ikke er nødvendige for fuldbyrdelsen af udlægget, vil de tilsvarende handlinger ikke blive gennemført (artikel 14, stk. 2, i OZ).

Hvad angår tvangsfuldbyrdelse af udlæg i fast ejendom er en af handlingerne i forbindelse med udlæg at fastsætte værdien af den faste ejendom ved hjælp af en kendelse, hvis indhold overlades til retten efter et retsmøde, hvor parterne har haft lejlighed til at udtale sig og fremlægge alle beviser, som de finder relevante (artikel 92, stk. 1, i OZ). Begge parter kan dog også foreslå, at ejendommens værdi bekræftes af en sagkyndig udpeget af retten. I givet fald skal den part, der anmoder om en sagkyndig udtalelse, også på forhånd afholde omkostningerne herved.

Ud over de almindelige bestemmelser om godtgørelse af omkostningerne i forbindelse med tvangsfuldbyrdelse indeholder loven om tvangsfuldbyrdelse i den del, der vedrører udlæg i fast ejendom, bestemmelser om sagsomkostninger og om betalingspåbuddet på tidspunktet for delingen af provenuet fra salget.

Det beløb, der fremkommer ved salget, har primært til formål at dække omkostningerne i forbindelse med fuldbyrdelsesproceduren, som omfatter retsafgifter og forskud, der er betalt for fuldbyrdelse af udlæg, samt skatter og andre afgifter fra det foregående år, som er forfaldne på den solgte faste ejendom. Disse omkostninger har prioritet i forhold til alle øvrige krav, uanset om de er fremsat af parterne eller af andre parter i sagen (artikel 113, stk. 1, nr. 1, i OZ).

For så vidt angår pantnaverens retlige status i forbindelse med udlæg i fast ejendom har retspraksis fastslået, at kreditor også har ret til at kræve godtgørelse af de omkostninger, der er afholdt under sagen.

Tvangsfuldbyrdelse af udlæg i fast ejendom kræver bemyndigelse af en foged, der har ret til godtgørelse af omkostninger. ZPP's nuværende bestemmelser om godtgørelse af omkostninger finder her anvendelse (artikel 155 i ZPP beskriver de omkostninger, der kan godtgøres, mens artikel 154 fastsætter procedurerne for at kræve en sådan godtgørelse).

Da loven om tvangsfuldbyrdelse ikke indeholder bestemmelser om størrelsen af sagsomkostningerne og afgørelsen om sagsomkostningerne, anvender de kompetente myndigheder ZPP's almindelige bestemmelser, hvorefter retten, når den træffer afgørelse om sagsomkostningerne, kun skal tage hensyn til de omkostninger, der var nødvendige for sagens behandling. Retten træffer afgørelse om, hvilke omkostninger der er nødvendige og størrelsen heraf, ved omhyggeligt at vurdere alle omstændigheder under særlig hensyntagen til reglerne i ZPP, som med henblik på forberedelsen af hovedforhandlingen foreskriver skriftlige anbefalinger og et forberedende retsmøde forud for afholdelsen af hovedforhandlingen (artikel 155 i ZPP).

Ud over udgifterne til advokatbistand kan den udlægssøgende kreditor, der har fået fuldbyrdet udlægget på grundlag af et officielt bekræftet dokument, også kræve refusion af sine notaromkostninger.

I bekendtgørelsen om notarers honorarer og udlæg i tvangsfuldbyrdelsessager er det fastsat, at omkostningerne i forbindelse med notarers handlinger efter modtagelse af en anmodning om udlæg og udstedelse af fuldbyrdelsesordrer på grundlag af bekræftede dokumenter skal betales på forhånd af den udlægssøgende kreditor. Hvis den udlægssøgende kreditor ikke betaler de relevante omkostninger, udsættes fuldbyrdelsesproceduren (artikel 14, stk. 2, i OZ).

Den omstændighed, at løsøre ikke kan sælges i forbindelse med en auktion, og at den udlægssøgende kreditors krav fortsat ikke kan indfries, betyder ikke, at den udlægssøgende kreditor ikke har afholdt de nødvendige omkostninger i forbindelse med udlægssagen.

De sagsomkostninger, som retten af egen drift har betalt, afholdes på forhånd af retten med egne midler. Loven om tvangsfuldbyrdelse giver retten mulighed for at indlede tvangsfuldbyrdesprocedurer af egen drift, hvis dette udtrykkeligt er fastsat ved lov.

Notarer foretager udlægget på grundlag af et officielt bekræftet dokument og afholder visse udgifter, som de inkluderer i deres honorarer, nemlig materielle udgifter som udgifter til forsendelse eller postforkyndelse, udgifter til papir osv. og udgifter til udarbejdelse af et dokumentet, hvis det er udarbejdet af en advokat. Disse omkostninger betales på forhånd af den udlægssøgende kreditor.

Domstolene afsiger kendelse om udlæg på grundlag af et fuldbyrdesgrundlag. I så fald omfatter de omkostninger, som den udlægssøgende kreditor skal betale på forhånd, retsafgifterne, men også udgifter til udarbejdelse af dokumentet, hvis der gøres brug af en advokat.

Den skyldner, der foretages udlæg imod, eller som er betalingspligtig, er forpligtet til at godtgøre den udlægssøgende kreditor eller den kreditor, der anmoder om det sikrende retsmiddel, for de omkostninger, som han har afholdt med henblik på udlægget eller det sikrende retsmidler (artikel 14, stk. 4, i OZ). Ovennævnte bestemmelse tjener som grundlag, når der træffes afgørelse om omkostninger.

Udstedelse af en udlægskendelse på grundlag af et officielt bekræftet dokument eller efter en kendelse fra en ret, der har kompetence til at træffe en afgørelse, og meddelelse af afgørelsen til parterne er underlagt en notarafgift i form af et beløb, der afhænger af kravets størrelse, og hvortil notaren har ret til at lægge moms.

De tilfælde, hvor den udlægssøgende kreditor ikke har ret til godtgørelse af sine omkostninger, er angivet i artikel 39, stk. 1, 2 og 3, og artikel 72, stk. 1, i OZ.

Uanset sagens udfald kan den udlægssøgende kreditor kræve godtgørelse af de udgifter, der er afholdt som følge af den anden parts fejl eller en handling, der kan tilregnes den anden part (artikel 156 i ZPP, som finder anvendelse i medfør af artikel 21, stk. 1, i OZ). Denne bestemmelse er i tråd med bestemmelserne i ZPP, som regulerer spørgsmålet om godtgørelse af sagsomkostninger i overensstemmelse med princippet om skyld.

Den skyldner, mod hvem der søges udlæg (eller den betalingspligtige skyldner) har imidlertid også ret til at kræve godtgørelse af de omkostninger, som den udlægssøgende kreditor har pålagt denne at afholde uden nogen reel grund (artikel 14, stk. 5, i OZ).

Anmodningen om godtgørelse af udgifter skal indgives senest 30 dage efter datoen for sagens afslutning (artikel 14, stk. 6, i OZ). Der tages efterfølgende stilling til anmodningen i form af en afgørelse, enten som en integreret del af afgørelsen om sagens realitet, eller i en særskilt retsafgørelse, som, hvis den bliver endelig, udgør et fuldbyrdesgrundlag, på grundlag af hvilket der kan begæres udlæg i en anden sag.

Lovgivningsmæssige retsakter om omkostninger i forbindelse med fuldbyrdesprocedurer i civile sager:

[Den civile retsplejelov](#) (statstidende nr. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 og 70/19)

[Lov om tvangsfuldbyrdelse](#) (Kroatiens statstidende nr. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 og 131/20)

[Lov om udlæg i midler](#) (statstidende nr. 68/18, 2/20, 46/20 og 47/20)

[Lov om retsafgifter](#) (statstidende nr. 118/18)

[Lov om gratis retshjælp](#) (statstidende nr. 143/13)

[Oversigt over takster for advokaters salærer og udlæg](#) (statstidende nr. 142/12, 103/14, 118/14 og 107/15)

[Bekendtgørelse om foreløbige takster for notarers honorarer](#) (statstidende nr. 38/94, 82/94, 52/95, 115/12,

120/15 og 64/19)

Bekendtgørelse om notarers honorarer og udlæg i tvangsfuldbyrdsessager (statstidende nr. 9/21)

[Bekendtgørelse om størrelsen af honorarer og udlæg for notarer, der optræder som rettergangsfuldmægtige i arvesager](#) (statstidende nr. 135/03)

[Bekendtgørelse om takster for honorarer og udlæg ved udøvelse af offentlig mæglervirksomhed](#) (statstidende nr. 115/12)

[Bekendtgørelse om arten og størrelsen af afgifter for udførelse af handlinger i forbindelse med salg af løsøre og fast ejendom i forbindelse med tvangsfuldbyrdelse](#) (statstidende nr. 156/14)

[Bekendtgørelse om arten og størrelsen af de afgifter, der skal betales for at udføre de handlinger, der er fastsat i loven om udlæg i midler](#) (statstidende nr. 71/18)

[Bekendtgørelse om godtgørelser ved udførelse af officielt udenretsligt arbejde](#) (statstidende nr. 38/14)

Alle ovennævnte love er offentliggjort i Kroatiens statstidende (*Narodne novine*) og på de kroatiske brancheforeningers og agenturet for finansielle tjenesteydelsers websteder.

■ Sidste opdatering: 18/04/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.